

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Trgovinske pogodbe in naša vinoreja.

Važna debata, ki se je pričela baš te dni v državnem zboru, utegne se precej razširiti, ako sodimo po velikem številu upisanih govornikov. Trgovinske pogodbe, o katerih smo že imeli priliko govoriti večkrat v našem listu, prouzročile bodo gotovo zanimivo debato. V prvi vrsti bodo govorili proti tem pogodbam mladočeski poslanci. A tudi iz krogov naših jugoslovanskih poslancev, slovenskih in hrvatskih, oglašanih jih je več, ki bodo govorili proti pogodbi z Italijo. Imenujejo se: Šuklje, Pfeifer, Borčič, Bulat, dr. Laginja in dr. Klaič, in pa nemška konservativca Dipauli in Zallinger.

V načrtu pogodbe z Italijo je posebno pozornost vzbudil dostavek končnemu protokolu avstrijsko-italijanskih obravnav, da, če Italija zniža carino na avstrijska vina na 5 frankov 77 cent., mora Avstrija dovoliti Italiji najnižjo carino, to je 3 gld. 20 kr., kakor so jo določevale prejšnje pogodbe.

Za to nevarnost, ki preti naših južnih krajev vinoreji, doznali so dotični krogi prepozno, da bi se bilo moglo z uspehom ugovarjati. Zdaj, ko so pogodbe že končno dognane, bode pač jako težavno, da bi se mogla doseči kaka temeljita sprememba, kajti dotična ministerstva potezala se bodo z vso svojo moralčno močjo za vsako podrobnost teh pogodb.

Ako se ugovarja, da je jednaka določba bila že v starih pogodbah, da pa ni bila na škodo naši vinoreji, mora se pristaviti, da so se razmere od takrat, ko so se sklepale stare pogodbe, pa do danes temeljito spremenile. Italija spečavala je večino svojega pridelanega vina na Francosko, katera je bila nje glavni kupovalec. Odkar pa se ni ponovila stara ugodna pogodba s Francijo in je vsled Crispijeve Nemčiji toliko prijazne politike prišlo mej Italijo in Francijo do carinske borbe, izgubila je Italija svojega najboljšega kupca za veliko obilico vina in treba ji je iskati si novih kupcev posebno v Nemčiji.

A tudi za naše kraje utegne nastati velika in huda konkurenca, ako se Italija posluži svoje pravice in si odpre cesto za svoja vina s tem, da zniža

carino za naša vina. Italija je dozdaj še tako srečna, da trtna uš še ni ugonobila njenih vinogradov, kakor je to bilo na Francoskem, katera pa je že deloma prebolela hudi elementarni udarec. V naših krajih se tam, kjer se ni trtna uš preveč razširjena, pridelala še nekaj vina, posebno veliko pa črnine v Istri in v Dalmaciji, ki se pri sedanjih razmerah vsaj vendar primerno more spraviti v denar in vsaj nekoliko poplača ubogemu kmetu obilni trud.

Če se bodo pa naša primorska trgovišča vsled carine, ki bi padla od sedanjih 20 gld. na samo 3 gld. 20 kr., kar preplavljala z italijanskimi vini, katerih ima dežela toliko, da ne ve kam z njimi in da nemajo skoro nobene cene, potem je naša vinoreja v teh deželah uničena, kajti ne bode ji mogoče tekmovali s tujimi italijanskimi vini.

Ako se jemlje v poštev, da vsled raznih ugodnejih razmer, katerih ne moremo tu navajati obširneje, je v Italiji, posebno v južnih krajih, pridelovanje vina za polovico ceneje nego pri nas, da se tam z jednake množine grozdja pridelala več in močnejega vina, je razvidno, kolika nevarnost preti naši vinoreji in tudi našim sadnim moštarijam, ki so se poslednji čas začele tako lepo razvijati in donášati precejšen dobiček.

Ugovarja se sicer, da Italija nikdar ne bode tako nizko znižala uvoznine na naša vina, ker tudi njej to ne kaže, a jako sumno je, zakaj so se baš za to točko tako živo potezali italijanski pooblaščenca, da se je celo poudarjalo, da ta določba je jeden izmej temeljnih pogojev, da se sklene nova pogodba. Mislili so si pač: Česar do zdaj mesmo potrebovali, temu se vendar ne odrečemo za bodočnost, ker nam utegne jako dobro v prilog priti. In obveljala je njihova, stara nevarna določba vzela se je zopet v novo pogodbo.

Tolažijo se sicer nekateri s tem, da omenjena olajšava, sklicujoča se na stareje pogodbe iz l. 1887 in 1878 zadeva le vina gornje in srednje Italije, da so pa izključena spodnjeitalijanska vina, katera so zaradi nizke svoje cene in zaradi primerno lahkega izvažanja po morji baš najbolj nevarna zaradi ložje konkurence, katero morejo delati vsled teh ugodnih okoliščin.

Mogoče, da se bode pri razpravah o teh po-

godbah o nejasnih besedah končnega protokola dalo z merodajnega mesta kako pomirljivo pojasnilo, katero bode vsaj v nekoliko razgnalo opravičeno bojazen, s katero avstrijski vinorejci gledajo v bodočnost.

Z živahnim zanimanjem sledili bodo gotovo vsi interesovani krogi debati o novih pogodbah in preverjeni smo, da bodo vsaj naši poslanci tudi povzdignili svoj glas ter skušali odvrniti pretečo nevarnost. Seveda je le malo upanja, da bi tudi kaj dosegli.

Ker je timveč skoro gotovo, da se bodo navzlic utemeljenim ugovorom trgovinske pogodbe vsprejele nespremenjene in da se bode težko dala doseči kaka sprememba v tem za vinorejce tako perečem upravljanju, nastane za državo dolžnost, da bode na drug način skušala olajšati vinorejcem njih težavno stališče.

Če se to ne bode zgodilo, ne bode mogla vzdržati se naša vinoreja nasproti dvema tako silnima sovražnikoma, kakor je uničujoča sila trtne uši in pa nevarna tuja konkurenca, kateri se hoté odpreti kar na stežaj vrata.

Trgovinska pogodba z Italijo in naši poslanci.

„Novičarski“ člankar pripovedoval je v drugi letošnji številki, da gre pri trgovinskih pogodbah, o katerih se je danes pričela razprava v državnem zboru, „le za to, da se ves kompleks dotičnih pogodb vsprejme ali da se vse skupaj zavrže.“ Za Boga! to je grozno parlamentarno načelo in naš gospod člankar sega tu veliko dalje, ko vlada sama. Če bi Dunajski državni zbor res bil le zato, da vse ono, kar je vlada dogovorila s kako sosedno državo, kar pure et simple potrdi, potem bi mu tacihi stvarij niti predlagati ne bilo treba. Prihranilo bi se državi mnogo stroškov, narodom pa nepotrebna komedija. Ali stvar je vendar le nekoliko drugačna. Vlada namreč dotičnih pogodb ni še sklenila, temveč le dogovorila za ta slučaj, ako jih vsprejme državni zbor. Naravno je, da ima le tá torej popolno pravico v jedni ali drugi stvari premeniti jih, predno se definitivno sklenejo.

In res čitamo, da bodo slovenski poslanci iz kompleksa pogodb vzeli pogodbo z Italijo in pred-

LISTEK.

Neprostopoljni ubijalec.

Povest. Spisal V. G. Korolenko; poslovenil Z. Dokler.

I.

Ko sem se na poštni „trojki“ približal prevozu, se je že stemnilo. Svež, mrzel veter je gubancil površino široke reke in silno pluskal ob razdrti breg. Zaslišavši že od daleč poštne zvonce, so „prevožčki“ ustavili brod in nas počakali. Zavrl so kolesa, pomaknili voz na brod in odvezali konje. Valovi so udarjali ob stran broda, brodnik je zavrl kolo in začeli smo se oddaljevati od brega. — Razven našega sta bila na brodu še dva voza. Na jednom sem zagledal mladega, solidnega moža, po mojem mnenju kupca, na drugem tri mladenče, očitno iz mesta. Kupec je nepremično sedel na brodu, zakrivaje se z ovratnikom pred mrzlim jesenskim vetrom in niti jedenkrat ni pogledal na svoje sopotnike. Temu nasproti so se meščani prav veselo pogovarjali. Jeden njih, škiljav in s pohabljenim nosom, je začel igrati na harmonij in je spremljal godbo z grdimi pesnimi. Pa veter je kmalu

pretrgal njegove slabo doneče glasove, raznoseč jih po široki in temni reki. Drugi, držeč v roki steklenico in kupico, je pokrepčaval z „vodko“ mojega voznika. Tretji pa, mož tridesetih let, zdrav, lep in močan, je ležal po dolgem na vozu, položil roke pod glavo in pazno motril črne, po nebu bežeče oblake. Že drugi dan na mojem potovanju od gubernskega mesta N. so me srečale te nadležne osebe. Jaz sem imel nujne opravke in sem dregal konje zdaj v grivo, zdaj v rep, pa niti kupec na svoji okrogli kobilici, niti meščani na svojih mršavih konjih se niso oddaljili od mene, in po vsakem mojem odpočitku sem jih srečal zdaj na cesti, zdaj na prevozu.

— Kdo so ti ljudje, uprašam svojega voznika, prišedšega k vozu.

— Kostjuška s svojimi tovariši, odgovori on tiho.

— Kdo torej, uprašam v novič, kakor da mi je to ime neznano.

Voznik se je obotavljal dati daljših pojasnil, boječ se, da bi meščani čuli najin razgovor. Ozrl se je po njih in potem hitro s „knutom“ pokazal proti reki.

Jaz sem pogledal na to stran. Po široki vodni površini se je premikala gosta, s temnimi progami

prevlečena megla. Valovi so bili temni in kalni, nad njimi pa je letalo več belih ptic. Opisovale so nejasne kroge, zdaj so se spuščale nizdol, zdaj se zopet z glasnim krikom vzdignile v zrak.

— Roparske tice, pojasnil mi je voznik, ko sva, stopivša z broda, zopet sela na voz.

— Poglej tudi te meščane, to so tudi „roparske tice“. Nimajo niti kaknega bogastva, niti kakih duševnih zmožnostij. I posestvo, saj veš, kakšno je bilo, so letos prodali. Zdaj se pa klatijo po cestah kot volkovi, stalnega življenja nimajo več.

— Ali ropajo?

— Škodo delajo. Torbo zvežejo mimo potujočemu, drugemu ukradejo iz prtljage čaj — in druga taka dela doprinašajo. V najhujšem slučaju našemu bratu, vračajočemu se vozniku, ukradejo tudi konja. Resnica, ti zadremaš, zaspiš — kazni vredno je sicer to — a on je že tu. Temu Kostjuški je voznik z bičem nos tako razmesaril. Pomni: ta Kostjuška je capin prve vrste. Tovariša sedaj nima. Imel je tudi tovariša, a nosilci prtljage so ga ubili.

— Je li bil zasačen?

— Da, pa se mu ni posrečilo. Naredili so si ti mladenči — to je nosilci — z njim veselje.

lagali spremembe glede carine na vino in — to vsaj je naravna posledica njihovega postopka — glasovali proti celi pogodbi, ako se ta sprememba ne vsprejme. Celo profesor Šuklje, ki je v Novem mestu zagovarjal pogodbo z Italijo in skušal opravičevati carino na vino, bode — kakor posnamemo iz „Slovenca“ — govoril sedaj proti njej. (Po naj-novejših brzojavnih poročilih, govoril je posl. gosp. Šuklje za vsprejetje vseh trgovinskih pogodb, torej tudi one z Italijo. „Slovenec“ poročevalec bil je torej napačno poučen. Vlada stranka mej slovenskimi poslanci pokazala se je tedaj tudi v tej čisto gospodarski zadevi. Op. uredništva.)

Ravno zaradi tega je stvar jako zanimiva. Besede člankarja v „Novicah“ in govori Šukljeta pred volilci razkrivajo nam namreč jako interesanten faktum: da sta mej slovenskimi poslanci dve stranki, katerih jedna je pripravljena vedno iti z vlado, druga pa jo podpirati hoče le do neke gotove meje. V zadevi trgovinske pogodbe z Italijo zmagala je torej na srečo poslednja; bode li vedno zmagovala, vstaje odprto uprašanje! Vsekakor treba, da slovensko časnikaštvo pozorno sledi vsem dogodkom v slovenskem državnozbornem zastopstvu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. januarja.

Državni zbor.

V debati zaradi trgovinske pogodbe z Italijo govorila bodeta razen že imenovanih slovenskih poslancev iz Primorja tudi še kranjska poslanca Pfeifer in Šuklje, in sicer proti pogodbi. Tudi dal-matinski poslanci govorili in glasovali bodo proti pogodbam. Državni zbor rešil bode trgovinske po-godbe še ta teden, potem vladno predlogo o pre-osnovi prvih studij in še nekaj manjših predlog, a začetkom febr. zborja sklicali bi se deželni zbori, in sicer za dobo štirih tednov.

Poljski klub

Imel je te dni sejo in je koj začetkoma izjavil pred-sednik poslanske zbornice dr. Smolka, da je ne-osnovana govorica, trdeča, da skuša dosedanji pod-predsednik Chlumecy izpodrinuti njega (Smolka) in sam zasedati predsedniški sedež. Zbor je vzel to iz-javo na znanje. Tudi novoimenovani predsednik upravi državnih železnic dr. Bilinski bil je pri tej seji navzočen. Bilinski odpovedal se je že mandatu kot član parlamentarne komisije poljskega kluba, vstal pa bode še nadalje član kluba in tudi poslanec. Jaworski čestital je v imenu kluba Bilinskemu na imenovanju, obžaluje, da je izgubil klub tako iz-vrstno delavno silo. — Klub razpravljal je nadalje o trgovinskih pogodbah in sklenil glasovati po vlad-nem nasvetu. V imenu poljskega kluba govorila bodeta v debati o trgovinskih pogodbah poslanca Szecepanowski in Kozlowski.

Konservativna stranka.

katero vodi grof Hohenwart, se čuti dovolj močno, da bode skušala pritisniti nekolk grofa Taaffeja. Kakor smo že večkrat poročali, zahteval je organ tega kluba, „Vaterland“, že nekatere krate, da mora vlada dati konservativcem kake garancije zato, da je bode tudi nadalje še upoštevala. To isto zahtevo ponovil je tudi grof Hohenwart v klubu in jo s tem proglasil oficijelno. Hohenwart je izjavil, da se sicer ni bati za sedaj, da bi vlada krenila popolnoma na levo, a z ozirom na koncesije, katere je dobila nemške levice in deloma tudi poljski klub, je za-

Pripovedovalec se je zasmejal. Najprej so ga z rokami nabili, potem so ga z ognjem žgali, a konečno so ga na palco nabodli in ga proč vrgli. Umril je pes.

— Si li ti z njimi znan? Zakaj so te z vodo napajali?

— Seveda — rekel je voznik s temnim obra-zom. Popil sem jim ne malo pijače — a potem bom vedno pripravljen. Vodi: Kostjuška se ni za-stonj na pot napravil. On ne goni zastonj konj iz mesta. On pazi na priliko, hudič, to je gotovo.

— Kakšen kupec je to? — zamišljen upraša voznik po kratkem molku — ali ga ne obhajajo? To bo nevarno. In z njimi je še novinec. Mi ga poprej nismo videli.

— Oni, ki je na vozu ležal?

— Nu, nu, „žigan“ (voz na Kamčatki), treba se je pripraviti.

— Veš kaj, gospodine, spregovori v novič, obrnivši se k meni — glej da se požuriš, po noči ne potuj, morebiti so tebi kaj namenili ti barbari.

— Ali ti mene poznaš? uprašam ga.

Voznik se je obrnil in je potegnil za vajeti.

— Nam ni znano, odgovori potem v zadregi. Pravili so, da bode Kudinovski uradnik tedi po-teval. Stvar nas ne zanima. (Dalje prih.)

htevanje konservativcev povsem upravičeno. — Grof Hohenwart sicer tudi pri tej priliki ni določno po-vedal, kaj zahtevajo konservativci, a dobro poučeni „Grazer Volksblatt“ zahteva kar naravnost in brez ovinkov, da se odstrani Gauč in da ga nadomesti kak konservativec. Da dosežejo konservativci to, odpustili bi jim marsikaj drugega.

Vnanje države.

Srbija.

Po dolgem in za vlado jako nevarnem odkla-danji sklicala se je končno narodna skupščina na dan 11. tega meseca. Zbornica se je konstituirala in volila za predsednika Katića, za podpredsed-nika pa Vukovića in Milovanovića. Sesija se je za-čela ne da bilo regentstvo stopilo pred zbornico z običajnim prestolnim nagovorom. Ministerski pred-sednik ima dan na dan dolgotrajne pogovore s cen-tralnim odborom radikalne stranke, zlasti gledé postopanja, ako bi opozicijske stranke, kakor so na-povedali nekateri časopisi, hotele strmoglaviti se-danjo vlado in spraviti v razgovor zadeve razkralja Milana.

Rumunska politika.

Rumunski minister Lehovary imel je te dni pogovor z nekim francoskim novinarjem. Lehovary zagotovil je Francoza, da je rumunska politika vse-skozi narodna in da se vodi povsem v zmislu in po intencijah Ioana Bratianu. Svojo neodvisnost in svoj teritorij branila bode Rumunija vedno in proti vsa-komur in v to svrhu utrdila je tudi meje in reor-ganizovala vojsko, za katero je žrtvovala 200 mili-jonov frankov. Lehovary je prepričan, da se vojske ni bati, kajti ruski car je pravičen in miroljuben in ne da nase uplivati. Bolgarska in Srbaka sta dovolj veliki, da se ubranita neljubega upliva.

Paul de Cassagnac.

o katerem smo zadnje dni nekaterekrat govorili, vodi še vedno strasten boj proti nunciju in vsej vatikanski politiki in francoski škofje nikakor ne ugovarjajo splošni trditvi, da se bori v njih imenu oziroma da se strinjajo z njegovimi nazori in z njegovo taktiko. — Te dni bila je v cerkvi Sv. Av-gustina v Parizu maša zudušnica za Napoleona III. in gospod Paul de Cassagnac se te maše tudi letos ni udeležil, kajti Cassagnac je bonapartist šele v drugi vrsti, v prvi vrsti pa klerikalec, in francoski prelatje ga visoko čislajo, tudi tisti, ki niso sovra-žniki republike. Gospod de Cassagnac in kršteni nemški žid Artur Mayer sta prva klerikalna žur-nalista francoska.

Dopisi.

Iz Kočevja 1. januarja. [Izv. dop.] Naš sodnik, g. Stuchetz, je prestavljen v Wels na Go-renjem Štajerskem. Izjavil se je večkrat, da slo-venskega jezika ni zmožen in kompetentno oblastvo storilo mu je ljubav ter ga prestavilo na nemški Gorenji Štajer.

Druzega g. sodnika dobimo. — V našem okraji ni lahko poslovati. — V našem okraju je najmanj polovica prebivalstva, ki le slovenski govori in ki je takšna, da si ne da kratiti svojih pravic.

Nečemo politizirati. Kar se sodstva dostaja, mora politika molčati in odločevati mora le zgolj pravna stran. Ta pravna stran pa odločno zahteva, da je sodnik našega okraja v pisavi in govoru na-šega slovenskega jezika popolnoma zmožen. Prebivalci našega okraja živijo dosti v ozkem ob-čenju s Hrvati. Treba je našim sodnikom, da po-znajo dobro slovensko narečje, drugače našega človeka ne razumejo. In kaj je sodnik, ki pravnih strank ne razume! Uboštvo na vse strani in ju-stični umori so v bagateluem ter drugih postopa-njih na dnevnem redu.

Mestjani v našem Kočevskem mestu so po večjem gmotno precej dobro stoječi ljudje. Odkar je nemški „schulverein“ tu sem svoje noge postavil, mislijo pametnejši teh naših meščanov, da imajo nalogo razširjati znanje kočevskega narečja kolikor možno po slovenskih pokrajinah. Ker je pri nas nekaj bogastva, jemlje se to v višjih krogih zelo v poštev. Denar je pač vse povsodi. „Človek to-liko velja, kar plača“. Poslala nam je vlada okr. glavarja dr. pl. Thomana, ki prireja z denarjem svoje bogate žene velike pojedine, s čimur našim ljudem imponira. No, glede političnih uradnikov nič nemamo zoper tako maksimo. Vse pride na to, da se „repraesentira“ — in zlato je zlato, je božan-stvo na revnem kočevskem svetu, kakor sploh po Dolenjskem, kajti na Dolenjskem je Bog revščino kar le po stotih razdelil. (Posamezni Kočevci so bogati, ali devet desetih je grozno revnih.)

Glede justičnih uradnikov ni gledati na to, so li politični, so li dobili bogato ženo, ampak le na to, so li sposobni za posel, ki se jim izroči. Justica bi se nemarno oblatila, ako bi kedaj pri oddaji sodniških mest se le malo gledalo na to, ako je

kompetent bogat, ali ima bogato ženo. — Tu velja to, kar možgani dajo ter značaj.

Bojimo se, da se nemara zaradi nekaterih bogatih naših meščanov — bogatih namreč po revnem Dolenjskem merilu — na to ozir jemlje, ako je bodoči naš sodec bogat, ali ima vsaj bogato ženo. Justica je samosvoja. — Nečemo se utikati v nje posle; sveta stvar je justica. — Ali jedno smemo povedati: ne uradnika-sodnika, ki sloven-skega ne razume, ali ga razumeti neče! Imamo na Kranjskem ljudi, ki zgol iz nemške nadutosti — slovenskega jezika znati nečejo — akoravno nem-škega niso bolje vešči, ko te uboge pare sloven-ščine. „Gemer sich boden“. Tak človek tudi Slo-venca poslušati, umeti neče. — Ves respekt pred justičnimi uradniki! Ali — ali! Ne razume; razume le po svoje, — razume našega človeka tako, da se Bogu smili; — in zapisnik, razsodba je tudi taka, da se Bog usmili!

Nič ne pomaga! Kakor smo revni zdaj, ko se mej sabo Slovenci bijemo, jedno — to jedino smo dosegli, da se našemu jeziku ne smejo več v sod-nijah duri pokazati. — Torej bodi nemško misleč sodnik, ali kakor pravimo, domoljuben, slovenskega jezika se mora vsak pošteno priučiti. To priučenje pa tirja pred vsem neka ljubezen do naroda ter njegovega jezika. Literatura je majhna, — torej je treba poslušati, kako narod govori. Ta uk se pa redko kdaj najde pri ljudeh, ki se čutijo ude veli-kega nemškega naroda.

Sodnik naj ne dela politike. Za to je politični uradnik tu; ta ima vsak dan pripravljen biti, za drugo vlado ustopiti; njemu mora vse jedne biti, če danes Giskro-Herbst, jutri Taaffeja ali Chlu-meckega podpira, oziroma v duhu teh večjih du-hov dela. Justični uradniki v prvih instancah je tega oproščen; on stoji na višjem stališču; on je na svojem sedežu tako visok, ko dvorni svetnik pri najvišjem sodišču na Dunaju.

Postava, vest, juridično prepričanje — vse drugo mu mora biti humbug. In hvala Bogu, da je tako v naši cislajtaniji!

Naš zdajšnji Kočevski sodnik; — drugače jako ljubezniva narav in priljubljen mej Slovenci, je sam izjavil, da ne zna slovenskega. Kolikor je nam znano, ubogo slovenski govori, razumeva le slabo, akoravno živi že več ko deset let na Do-lenjskem.

Ne pošljite nam zopet sodnika, ki našega je-zika do dobra ne zna, v govoru in pisavi. Naj Vas, odločilne može, v tem ne moti prikazen, da ima kdo iz slovenščine kako dobro noto v spriče-valu, ki mu jo je dal kak dobrohotni gimnazijski učitelj! V našem okraji živi dosti ljudi, ki že dosti hrvatijo in ki čisto slovenščino govorijo. Mi zahte-vamo od bodočega našega sodnika, da slovensko dobro govori ter tudi piše, nič drugega; da je tudi dober veščak, to se samo ob sebi razume. — Za bogate gostije že skrbi — priljubljeni naš dr. pl. Thoman! — Tam pijemo fina vina in jemo tudi ribe iz Adrije; — naš bodoči sodnik pa naj daje nam Slovincem v našem ljubem slovenskem jeziku pisane razsodbe ter odloke! —

Iz Ilirske Bistrice 9. januarja. [Izv. dop.] V visoki starosti 96 let v Gradcu dne 4. t. m. zamrl gospod Anton pl. Valenčič, c. in kr. ge-neralmajor v pokoju, poročil se je kot sin posest-nika, trgovca in c. kr. poštarja dne 17. marca 1795 v Ilirski Bistrici. V sosednem Trnovem do-vršil je dva razreda, 3. in 4. razred kakor prvo in drugo leto pa v bližnji Reki. Zapustivši šole prišel je k okrajni oblasti v neoddaljeno graščino na Prem kot pisar. Prišedši po nekem opraviu v Po-stojino, dobi tam iz Italijanskega potujoče ogerske husarje, katerim je pristopil kot 18letni mladenič prostovoljno in odpotoval z njimi na Ogersko, ne da bi bil svojim starišem o sebi več let kaj vediti dal. Z vojsko je bil šel tudi na Francosko proti Napoleonu I. Kot husarski desetnik se je bil po-ročil v mestu Papa z neko židinjco, ki se je krstiti dala. Leta 1848 je bil pri husarskem polku knez Lichtenstein kot podpolkovnik (Oberstlieutenant) v Galiciji, od koder je ves polk na istega leta sveti večer z vsemi častniki, izvzemši polkovnika, njega podpolkovnika in majorja, na Ogersko k ustašem pobegnil, ne da bi bili oni trije kaj slutili; raz-umno je, da so se imeli veliko od- in zagovarjati. Po zmagi Madjarov je gospod Valenčič postal v mestu Rab na Ogerskem vojaški poveljnik posadnih čet, potem ko so osnovali žandarmerijo, poveljnik žandarmerijskega polka v Ljubljani, kjer je postal

polkovnik in bil upokojen l. 1855 z naslovom „generalmajor“. Četrsto leta je redno v Gradcu prebival. Vina ni pil nikoli, slivovico zmerno. Živel je vedno prav redno in pobožno, tako da je imel seboj na popotovanji v železniškem vozu molitveno knjižico, iz katere je molil. Ko je v pokoj prišel ni imel potem v svoji roki nikoli orožja, še manje na sebi obleko „generalmajorja“, ki si jo tudi nikoli oskrbel ni. Sploh živel je jako skromno.

Po njem žalujejo udova, sin Anton, kr. ogerski ministerijalni svetnik v pokoju, sin Alfred, bivši c. in kr. feldmaršallajtenant in divizionar v Gradcu, kateri je pred šterimi leti zblaznil in se v blaznici v Feldhofu pri Gradcu nahaja, in hči Marija, soproga c. in kr. generalmajorja gospoda Moravca, brigadirja v Pragi.

Po večletnem službovanju kot častnik je bil Valenčič povzdignjen v plemenitaški stan z naslovom „plemeniti“, redov ni imel.

Sina njegova imata visoke rede, po katerih bi bila v vitežki ali celo v baronski stan povzdignjena, pa iz spoštovanja in ljubezni do svojega očeta nista tega iskala.

Pokojnik odrasel je v drugih časih in sedanjega časa in sedanjih težnjah narodov ni umel in jih zato obsojal. Sicer je bil pa tudi v političnem oziru jako miren mož. Blag mu bodi spomin!

Š. J. V.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Cesar imenoval je naslov in čin dvornega svetnika imajočega višjega državnega pravdnika v Gradcu dr. Viktorja Leitmaierja dvornim svetnikom pri najvišjem sodišču na Dunaji.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je volila 5 gld. umrla M. Hribar, posestnica v Artižji Vasi pri Zatičini. V krepko vspodbudo k vstrajnemu delovanju za družbo nam mora biti zavest, da zanimanje za njo prodira mej s cela priprosti narod.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Društveni večer) z malim plesom priredi narodna čitalnica Ljubljanska v soboto 16. dne januarja 1892. l. v društvenih zgornjih prostorih. Vspored: 1. W. A. Mozart: Ouvertura k operi „Titus“, igra vojaška godba. 2. F. Vilhar: „Pitaš dušo“, samospjev, poje gospica Fr. Vrhunčeva. 3. B. Mendelssohn: „Pozdrav“, dvospev, pojeta gg. J. Pavšek in A. Dečman. 4. Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustop je dovoljen izključno le čč. p. n. društvnikom čitalniškim.

— (Delavsko izobraževalno društvo v Ljubljani) priredi dne 17. januarja 1892 v kazinski restavraciji s sodelovanjem godbe c. in kr. pešpolka baron Kuhn št. 17 delavski plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina: Prej kupljene ustopnice po 30 kr., pri blagajni po 40 kr. Eventuelni prebitek porabil se bode v izobraževalne svrhe tega društva.

— (Kranjsko društvo za varstvo lova) sklenilo je, da se vsprejemajo prošnje za nagrade za izredna dejanja v varstvo lova pri vodstvu društva do 15. februarja. Več razvidno je iz današnjega inserata. Taka dejanja je na kratko navesti v dotični prošnji. Dalje se je sklenilo, da se naroči s Češkega še 60 parov jerebic, ker bode prvih 110 parov premalo. Te jerebice bodo se tu obdržale čez zimo, potem pa se bode skušalo jih pri nas nastaniti, ker so pri nas že skoro popolnoma redke postale. Daljnih naročil pa za letos društvo ne vsprejema več.

— (Izmej občinstva) se nam piše: Ker se sneg pred vsako hišo na Karlovski cesti od dotičnih gospodarjev po ukazu mestnega magistrata pravočasno odstrani, le pred posestvom zvoznarja g. Samase ne, poprašamo: Kdo je dolžan to zelo zanemarjeno pot snažiti oziroma sneg s pota odmetati?

— (Nov Polikratov prstan.) Stara pravljica pripoveduje nam o prstanu Polikrata, ki ga je ta vrgel v morje in zopet našel v trebuhu ribe pri pojedini. Da se pa zlati prstani nahajajo tudi v kranjskih klobasah, tega se je preveril te dni Ljubljanski brivec g. A. D., ki je v neki gostilni v Šiški jedel mesene klobase. Bile so mu tako všeč, da si je vzel dve še domov. Kako se začudi njegova soproga, ko prereže dobro prekajeno klobaso, ko jo je skuhala, in zadene z nožem ob nekaj trdega. Bil je zlat poročni prstan s črkama M. S. Po poupraševanju zvedel je g. D., da je v

istini krčmarica pogrešala že nekaj mesecev svoj poročni prstan. Da bi se bilo to vidno znamenje zakona v meseni klobasi prekajalo v dimniku, to jej pač ni prišlo na um. In vender je bilo tako. Kranjske klobase imele so že do zdaj dobro ime po svetu, če se bode pa zvedelo, da se v njih nahajajo celo zlati prstani, pomnožilo se bode gotovo prav močno poupraševanje po njih. Kdor hoče zvedeti, kje je ta srečna gostilna, ki se bode baje odslej imenovala „pri zlati klobasi“, izve to lahko pri g. A. Drgancu v Maličevi hiši.

— (Razvitek prostovoljnega gasilstva na Kranjskem leta 1891.) Lansko leto se je ustanovilo na Kranjskem 7 novih gasilnih društev in sicer: v Žireh, v Dolenji Vasi pri Cirknici, v Gradcu, v Ribnici, na Dovjem, v Šembidu pri Vipavi in v Dolu pri Ljubljani. Prostovoljnih gasilnih društev je kranjska dežela koncem leta 1891. štela 67. Pred 23 leti bilo je le jedno gasilno društvo, in sicer v Ljubljani. Po okrajnih glavarstvih razdelé se prostovoljna gasilna društva tako: Stolno mesto Ljubljana dve (Ljubljansko gasilno društvo in tovarniško gasilno društvo v tobačni fabriki); Postojina 5 (Postojina, Veliki Otok, Šembid pri Vipavi, Vipava in Zagorje); Kočevje 8 (Kočevje, Svetli potok, Srednja Vas, Koprivnik, Dolenja Vas, Ribnica, Kočevska Reka in Nemška Loka); Krško 4 (Krško, Mokronog, Rateče in Št. Jernej); Kranj 3 (Škofja Loka, Kranj in Trzin); Okolica Ljubljanska 14 (Polhov Gradec, Bizovik, Studenec, Dob pri Ljubljani, Borovnica, Vevče, Horjule, Šmarje-Škofelca, Vrhnika, Spodja Šiška, Št. Vid nad Ljubljano, Vrd pri Vrhniki, Vič-Glinca in Prezerje); Litija 5 (Litija, Šmartno pri Litiji, Višnjagora, Zagorje na južni železnici in Št. Vid pri Zatičini); Logatec 7 (Idrija, Mala Vas pri Cerknici, Planina, Rakek, Spodnji Logatec Cerknica in Žire); Radovljica 6 (Radovljica, Dovje, Bled, Begunje, Bohinjska Bistrica in Javornik); Rudolfovo 5 (Rudolfovo, Mirna peč, Žužemperk, Toplice, Trebnje); Kamnik 5 (Kamnik, Dob, Domžale, Brdo in Mengiš); Črnomelj 3 (Črnomelj, Gradec, Metlika). Pri zvezi kranjskih gasilnih društev vpisanih je 46 gasilnih društev. Največ gasilnih društev šteje okrajno glavarstvo ljubljanska okolica, namreč 14. (Prav hveležni bi bili gosp. poročevalcu, da nam sestavi pregled, koliko teh društev ima slovensko, koliko pa še vedno nemško poveljevanje, za katero pač na Kranjskem izven Kočevja ni več mesta. Op. uredništva.)

— (Odlikovanje slovenskega pisatelja.) Bralcem našim je znano, da je g. profesor Ivan Vrbovec nedavno spisal jako lepo in jako zanimivo knjigo „Zgodovina Novega Mesta“, katero je izdala „Matica Slovenska“ in katero so zlasti naši Dolenjci vsprejeli z velikim veseljem. Gospod pisatelj je te dni za to svoje posebno trudoljubivo sestavljeno in prijetno pisano knjigo od županstva novomeškega prejel nastopno priznanico: „Blagorodni gospod! Čast mi je Vam naznaniti, da je mestni zastop v svoji seji dne 10. decembra 1891. l. z veliko radostjo v sprejel Vašo poklonitev Novomeške zgodovine, katero ste spisali s tako požrtvovalnostjo in ljubeznijo. V imenu mestnega zastopa si usojam torej Vam se primerno zahvati ter izreči nado, da bode tudi v prihodnje v proslavo našega ljubega, ako tudi ubogega Novega Mesta z isto ljubeznijo delovali, kakor dosedaj. Župan: Perko s. r.“

— (O strajku v Zagorji) dobili smo obširneje poročilo, katero priobčimo jutri. Delavci, katere je vodstvo naročilo z Dunaja, nakladajo pod varstvom vojakov premog, katerega je precej še na skladiščih. Rudarji dozda neso miru nikjer kalili, a ne odnehajo od svojih terjatev.

— (V pokoj stopil je) s početkom novega leta obratni predstojnik c. kr. državnih železnic g. Edvard Zinkl v Beljaku po 36letnem službovanji. V Beljaku služboval je nad sedem let kot načelnik c. kr. obratnega vodstva državnih železnic.

— (Volk) priklatil se je pretekle dni pri belem dnevu na Rakek, a jo je preganjalcem zopet odkuril z zdravo kožo!

— (Občinsko volitev v Libučah na Koroškem) je c. kr. deželna vlada, ne vemo zakaj, ovrгла in ukazala, da se vrši v drugo. Slovenski volilci pa bodo tudi ta pot prišli polnoštevilno na volišče ter storili vse, da ne zmaga nasprotna nemška Pliberska stranka. Čudno se nam na celi stvari dozdeva le to, da se volitev vselej ovrže, kakor hitro kje Slovenci zmagajo in so se nasprot-

niki pritožili, četudi se nikdar ne poizveduje, je li to res, kar se v pritožbah proti slovenski zmagi navaja. Vse drugače pa je, ako je zmaga na nemški strani in so se po pravici pritožili Slovenci zoper njo. V tem slučaju se volitev redno potrdi, naj se je izvršila kakorkoli. Mislili bi skoro, da je gotovi gospodi nepostavno dovolj tudi že to, ako Slovenci zmagujejo. Bože mili!

— (Samomor.) Da Dunaji ustrelil se je predvčerajm tudi v Ljubljanskih krogih dobro znani grof Ludovik Mazzuchelli, poročnik pri deželnoobrambovskih dragoncih. Bil je star 32 let, oženjen in oče treh otrok. Mlada soproga njegova vzbujala je za časa njihovega bivanja v Ljubljani splošno pozornost po svojih bogatih in raznovrstnih toaletah. Finančijealne zadrege so baje pritirale mladega kavalirja do obupnega koraka.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Reka 12. januarja. Mej Senjskim škofom in mestnim župnikom Bedinijem sklenjen kompromis, po katerem se bode v župni cerkvi vrstili hrvatska in italijanska propoved.

Varšava 12. januarja. Iz mnogih gubernij se poroča, da se bodo na spomlad židje kar trumoma selili iz Rusije. Večinoma namenjeni so v Argentinijo.

Pariz 12. januarja. Po svojem svetovnoznane likerji glasovita benediktinska opatija Fecamp je popolnoma pogorela. Škoda se ceni na dva milijona frankov.

Pariz 12. januarja. Zbornica volila z 260 glasovi izmed 387 za leto 1892 zopet Floqueta predsednikom.

Lisbona 12. januarja. Finančni minister odstopil. Ažijo zlata poskočil od 18 na 22 odstotkov. O nasl. dniku ničesar znano.

Bruselj 12. januarja. Opozicijo proti nemško-belgijski pogodbi podpirajo najbolj klerikalci. Sedemsto velikih industrijalcev protestuje proti vsprejemu pogodbe.

Berolin 12. januarja. Državni zbor sprejel je predlog, da se državnim poslancem dovolijo dijete. Debata bila precej živahna.

Razne vesti.

* („Slavjanskoe obozrenje“) je naslov novega ruskega historično literarnega in političnega mesečnika, ki bode izhajal namestu „Slavjanskih izvestij“ v Peterburgu. Urednik novemu mesečniku bode profesor Varšavskega vseučilišča Anton Semenovič Budilovič. Program lista bode obseval: 1. Razprave o slovanskih literaturah, slovanski etnografiji, zgodovini in politiki; 2. korespondencije; 3. letopis dogodkov v slovanskem življenju; 4. kritika in bibliografija; 5. poročila o delovanju slovanskih društev; 6. Znes; 7. prevodi raznih del slovanske beletristike; 8. životopisi slovanskih znamenitih mož; 9. objavljenja. Pečal se bode ta mesečnik z vsemi važnejšimi pojavi mej iztočnimi, južnimi in zapadnimi Slovani in gojil idejo duševnega bratinstva teh narodov. Vsak zvezek, izhajajoč v drugi polovici meseca, obseval bode 8 do 10 tiskanih pol. Naročnina je izven Rusije 8 rubljev ali 10 gld. a. v. na leto, (za 1/2 leta 4 r. ali 5 gld., za 1/4 leta 2 r. ali 3 gld. a. v.) Naročnino vsprejemajo za naše kraje: L. Hartmann v Zagrebu, G. Szelinski na Dunaji in Ed. Valeček v Pragi, Jovanovič v Pančevu.

* (Živ pokopan) V Proševicaku na Poljskem pokopali so te dni okrajnega zdravnika in sicer zjutraj. Ko so popoldne pokopali družega mrtveca tik jame zdravnikov, čuli so izpod zemlje nekaj zamolklih klicev. Ko so naglo odkopali grob, v katerem je bil pokopan zdravnik, in odprli krsto, pokazalo se je, da je bil zdravnik živ pokopan, a pomoč prišla je prepozno, ker se je bil že zadušil. Ugrizel se je v smrtni težavi v prst in imel vso krvavo glavo, ker je ž njo bil ob stene grozne svoje ječe.

* (Dolina smrti) imenujejo zelo vročo, puščobno dolino v južnem delu države Kalifornija. Njeno pravo ime je „Cuahouila Val“ in dno jej leži 80—90 m pod morsko gladino, ona je torej najvažnejša depresija v Ameriki. V tej dolini doseže vročina pred solničnim vzhodom 50° C, na solcu pa do 62° C (sence ni nič.) Zato pa solnce pomori ljudi in živali ter posuši vsako bitje in ga spremeni v mumijo, od tod ime „dolina smrti“. Na starejših kartah je zaznamovano v dolini močvirje, na novejših kartah pa že malo jezero, kajti od l. 1861 sem napolnuje se vedno bolj s sladko vodo, ki prihaja po razpokah mej plastmi najbrže iz sosedne reke Rio Colorado, ki teče po zelo globoki strugi z navpičnimi obrežji (canon). Če se dolina z vodo popolnoma napolni, nastalo bode velikansko jezero, ki bode merilo 7400 km².

Poslano.

Slavnemu stavbinskemu oddelku visoke c. kr. deželne vlade kranjske.

Podpisani usojamo se uprašati, ali se smemo nadejati, da se še v teku te zime sneg raz državno cesto odstrani in ta zopet prometu izroči? *)

(39)

Več davkoplačevalcev,

koji tudi mitniško pristojbino plačujejo.

*) Izvedeli smo, da so začeli to delo stav. urada organi že včeraj in je danes nadaljujejo. Op. ured.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav. neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, za-znamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od 2 škatljic se ne pošilja. (42-1)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

12. januarja.

Pri **Malič**: Schwarzer, Graf, Schwarz, Kopstein z Dunaja. — Maganzini iz Beljaka. — Dr. Kugler iz Pulja. — Baumgarten iz Budimpešte.

Pri **Sloim**: Dr. Weiss, Charman, Sattler, Puding z Dunaja. — Weiss iz Gradca. — Fritsch, Schäffer iz Beljaka. — Blau iz Vel. Kaniže. — Fischer iz Budimpešte.

Pri **južnem kolodvoru**: Lipold z Dunaja. — Knans iz Škofje Loke. — Haus iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

9. januarja: Ana Fiala, delavčeva hči, 5^{1/2} let, Pred Konjušnico št. 2, bronhitis. — Leopoldina Römig, podobarjeva hči, 2 leti, Streliske ulice št. 11, ošpice.

10. januarja: Ima Stupar, pomočnega uradnika žena, 30 let, Mestni trg št. 8, krvotok. — Ropalia Šusteršič, delavčeva hči, 1^{1/2} leta, Opekarska cesta št. 35, laryngitis. — Kristina Vernik, delavčeva hči, 1^{1/2} leta, Dunajska cesta št. 27 (delavske hiše), ošpice. — Franca Juvan, št. vilja, 27 let, Razpotne ulice št. 4, pljučnica. — Marjeta Stöcklinger, hišnega posestnika hči, 1 mesec 11 dni, Rimska cesta št. 15, atrofija. — Tomaž Korošec, delavec, 41 let, Poljanski nasip št. 50, bronhitis.

11. januarja: Jožef Očakar, konduktorjev sin, 11 mesecev, Marije Terezije cesta št. 12, bronhitis. — Matija Rojsk, delavčev sin, 2^{3/4} leta, Streliske ulice št. 11, bronhitis. — Leopold Peče, davkar, 46 let, Rimska cesta št. 17, septicaemije. — Marija Högele, govtija, 79 let, Studen-tovske ulice št. 5, marasmus.

12. januarja: Janez Marn, tesarjev sin, 13 let, Illova št. 44, bronhitis.

V deželni bolnici:

9. januarja: Jožefa Stibil, delavka, 28 let, hydro-cephalus clivonicus.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. jan.	7. zjutraj	728.2 mm.	0.4° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	730.4 mm.	2.8° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	731.6 mm.	-4.8° C	brezv.	megla	

Srednja temperatura — 1.6°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. januarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	93.75	93.65
Srebrna renta	93.30	93.15
Zlata renta	110.50	110.85
5% marcna renta	103.25	103.05
Akcije narodne banke	1028.—	1030.—
Kreditne akcije	293.—	298.—
London	117.95	117.90
Srebro	—	—
Napol.	9.35 1/2	9.35 1/2
C. kr. cekini	5.59	5.58
Nemške marke	57.95	57.90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	136 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	—	107
Ogerska papirna renta 5%	—	102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	10
Akcije anglo-avstr. banke	120	159
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	235

Samosvoja, povsem poštena in zanesljiva

babica

prilporeča se častitim damam. Damske v drugem stanu dobé za samo 9 gld. dobro hrano in popolno oskrbovanje in sicer za 9 dnij. (1095-7)

Z odličnim spoštovanjem

Emilija Nasko

udova, hči zdravnika, izpitana babica, Gospodske ulice št. 3 uhod in zvonec je tudi v Židovskih ulicah št. 4.

4000.

Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

MAGGI JEVA

Karolu C. Holzerju.

zabela za juhe se dobiva v Ljubljani pri (20-1)

Na prodaj se

„Ljublj. Zvona“ letniki 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88.

„Slovana“ letniki 85, 86, 87.

Zbrani spisi Stritarja, zvezki 1., 3., 4., 5., 6.

vse v elegantno vezanih platnicah.

Natačneje podatke dá in se dobé pod šifro (17-3)

M. L. Stadion 33. Trst.

Kranjsko društvo za varstvo lova

vabi vse tiste gozdarske in čuvarske osebe, katere so si stekle za lovske zadeve kakih posebnih zaslug, naj uložé prošnje svoje za nagrado ali pohvalo, katere bode izdalo društvo v zmislu §. 1. odstavkov d) in f) svojih pravil za l. 1891, do dne 15. februarja t. l. pri odboru društva za varstvo lova v Ljubljani. Te prošnje morajo biti potrjene od prositeljevega predstojnika ter morajo na kratko navesti dotičnika zasluge. (38-1)

Odbor kranjskega društva za varstvo lova.

Karol Götz

strojbni in stavbeni ključar v Ljubljani, na Žabjaku št. 1

prilporeča se p. n. častitemu občinstvu na izdelovanje vsakojakih v njegovo stroko spada-jočih del.

Popravila vsake vrste izvršujejo se točno in ceno. (41-1)

WEISER-jevo

učilišče in vzgojevališče za deklice

Dunaj, I., Weihburggasse Nr. 10.

Pravica javnosti (1024-4)

za zasebno ljudsko in meščansko šolo, 2 na-daljevalna kurza; penzjonat.

Veliki svetli prostori z izborna ventilacijo, pre-skušene učiteljske moči, bogata zbirka učnih priprav. Izvrstna hrana in skrbno nadzorovanje gojenk.

Pravovelnjavne svedoče.

Ugodna lega blizu mestnega parka. — Pen-zijonat je urejen z velikim komfortom. — Za telovadbo in ples posebne dvorane.

Prospekti pošiljajo se brezplačno in frankovano.

Magdalena Vollrath, Dr. Karol Weiser, upraviteljica penzjonata, ravnatelj.

Advokat DR. ALBIN SUYER

naznanja, da je otvoril svojo

odvetniško pisarno

v Ljubljani

v Gospodskih ulicah št. 1.

(34-2)

Št. 230.

Razglas.

(31-2)

Mestni magistrat Ljubljanski naznanja:

1. Imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1871., 1870. in 1869. rojenih domačih mladeničev bodo razgrnjeni v magistratnem ekspeditu od 14. do uštetega 22. januarja t. l.

v ta namen, da jih vsakdo lahko pregleda, in

a) ako bi kdo izpuščen ali napačno upisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za priznanje v §§. 31, 32, 33 in 34 vojnega zakona navedenih ugodnosti ugovorja in ugovore tudi dokaže.

2. Žrebanje onih novačenju podvrženih mladeničev, ki so bili rojeni 1871. leta, vršilo se bode dne 28. januarja ob 11. uri dopoldne v mestni dvorani. Žrebanja udeležiti se je vsakateremu dovoljeno.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 4. januarja 1892.

Velika Praška razstavna loterija.

Zadnji mesec.

(35-1)

Glavni dobitok

goldinarjev

100.000

goldinarjev

Srečke po 1 gld. prodaja J. C. MAYER.